

Arrest

nr. 217 297 van 22 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat Y. VUYLSTEKE *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 november 2017 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 22 november 2017 om internationale bescherming. Op 24 oktober 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennisme aan. U bent afkomstig uit het dorp Shpola in het district Hashka Mena, ook gekend onder de naam Deh Bala, in de provincie Nangarhar.

Uw broer R. (...) werkte als tolk voor de PRT in Kunar. Hij vluchtte in 2012 vanuit Afghanistan naar België omwille van problemen met de taliban. Op 14 november 2013 werd hij erkend als vluchteling in België. Na het vertrek van uw broer kende uw familie geen problemen.

U volgde sinds enkele jaren koranlessen op de Masher Mullah Saheb madrassa in Shpola. Begin 2017 wilde u zich inschrijven in het lyceum in Shpola. Na uw inschrijving kwamen mannen van Daesh naar het lyceum. Ze eisten dat de jongens die een aantal jaren op de madrassa gestudeerd hadden en zich nu hadden ingeschreven voor het lyceum, met hen mee zouden gaan. Ze waren in het bijzonder geïnteresseerd in u, gezien de job van uw broer R. (...). De directeur van het lyceum sprak uw neef aan en zij hem dat uw leven in gevaar was. Uw neef regelde uw reisdocumenten en uw reis uit Afghanistan. Anderhalve maand later waren uw paspoort en visum in orde en verliet u het land.

U verliet Afghanistan omstreeks maart 2017. U bent per vliegtuig vanuit Afghanistan naar Iran gereisd, met uw Afghaans paspoort en een geldig visum voor Iran. U bent ongeveer acht maanden onderweg geweest en bent België binnen gekomen op 21 november 2017 en diende een dag later een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek dient u een kopie van uw taskara in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 4 december 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008,

§ 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 30/08/2018, p. 2 en p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar.

Vooreerst zijn uw verklaringen met betrekking tot de machtsovername door Daesh en de gevolgen daarvan voor de regio summier en weinig overtuigend. Gevraagd om te vertellen over de aanwezigheid van Daesh in uw regio, kaatst u de vraag aanvankelijk terug. Uitgelegd dat u mag vertellen wat u gehoord of gezien heeft over Daesh, zegt u vaagweg dat Daesh naar de scholen gaat en er oproepen doet (CGVS 30/08/2018, p. 10). Gevraagd naar de positie van Daesh ten opzichte van onderwijs en de scholen in uw regio, stelt u dat ze eisten dat men de jongens niet naar school zou sturen en dat er lycea gesloten werden. Gevraagd naar plaatsen waar de scholen gesloten werden, verwijst u naar het dorp Narez/Marez. Gevraagd of de scholen op andere plaatsen gesloten werden, antwoordt u negatief en stelt u dat enkel de school in Narez gesloten werd. De school in Shpola zou steeds open gebleven zijn en slechts dicht gaan tijdens de schoolvakanties (CGVS 30/08/2018, p. 10). Deze verklaringen zijn evenwel niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de informatie blijkt immers dat de scholen in uw beweerde district van herkomst van eind 2015 tot minstens midden 2016 gesloten waren door toedoen van DAESH (zie informatie in het administratieve dossier). Uw

verklaringen hieromtrent ondergraven ernstig de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het dorp Shpola.

U verklaart verder dat Daesh ook met de ouderen van het dorp spraken. Gevraagd te specificeren welke gesprekken Daesh voerde met de ouderen, kan u enkel aangeven dat u daar niet bij was en daar verder niets over weet (CGVS 30/08/2018, p. 10). Ook zou Daesh 's nachts de huizen aanvallen. Gevraagd wat Daesh zoal gedaan heeft in uw regio, antwoordt u dat ze er veel dingen deden. Vervolgens herhaalt u slechts dat ze huizen in brand staken en tegen de overheid vochten. Aangespoord meer te vertellen, antwoordt u vaag dat ze mensen bedreigden, de huizen aanvielen en mensen uit de wagens haalden op de weg. Gevraagd naar de invloed van de aanwezigheid van Daesh op uw dagelijks leven, stelt u dat u problemen kreeg. Gevraagd welke zaken veranderden in de regio sinds de aanwezigheid van Daesh, geeft u aan dat er niet echt veel veranderde. Voorheen deed de taliban dingen in uw regio, en nu was het Daesh (CGVS 30/08/2018, p. 10). Op geen enkel moment slaagt u erin concretere zaken te vertellen. Van iemand die daadwerkelijk in het district woonde op het moment dat Daesh daar de macht overnam, mag verwacht worden dat die meer informatie kan geven over de aanwezigheid van deze extremistische groepering.

Uw vage verklaringen over de verkiezingen doen verdere twijfels rijzen over uw recente herkomst, en doen vermoeden dat u uw dorp Shpola, en misschien zelfs het land Afghanistan, reeds langer verlaten heeft. Gevraagd om te vertellen over de laatste verkiezingen in Afghanistan, geeft u simpelweg aan dat die goed waren. U moet evenwel toegeven dat u niet meer weet wanneer die precies plaatsvonden. U kan niet aangeven in welke maand of in welk jaar er verkiezingen gehouden werden, u weet wel dat u in die periode naar de madrassa ging. U weet dat er bij de laatste verkiezingen een nieuwe president verkozen werd, maar u weet klaarblijkelijk niet dat er verder ook verkiezingen voor de provinciale raad gehouden werden. Gevraagd naar de andere verkiezingen die in diezelfde periode plaatsvonden, geeft u verkeerdelijk aan dat men voor het parlement stemde, en dat er verder een districtshoofd gestemd werd door de ouderen (CGVS 30/08/2018, p. 12). Dat u niet weet dat de laatste presidentsverkiezingen samenvielen met de provinciale verkiezingen is opmerkelijk. Ook heeft u amper informatie over de presidentsverkiezingen zelf. U weet te vertellen dat Ashraf Ghani als winnaar uit de bus kwam, en weet nog één andere kandidaat te noemen, namelijk Abdullah (CGVS 30/08/2018, p. 12). Dat u geen enkele andere presidentskandidaat kan noemen is opmerkelijk. Opvallender is dat u verklaart dat de mensen in uw dorp gingen stemmen in de school van het dorp tijdens de presidentsverkiezingen van 2014 (CGVS 24/05/2018, p. 21). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er geen resultaten beschikbaar zijn voor het kiesbureau in die school, niet voor de voorronde noch voor de run off. Uit de lijst die beschikbaar is en bericht over de gesloten kiesbureaus voor de run off, blijkt dat de school van Shpola werd opgenomen in die lijst. Dat u ronduit foutieve verklaringen aflegt over waar de mensen van uw dorp konden stemmen voor de presidentsverkiezingen, lijkt het vermoeden dat u uw dorp reeds langer verlaten heeft dan u zelf aangeeft, te bevestigen.

Verder is het opmerkelijk dat u geen kennis heeft van de landbouw en de oogsttijden in uw regio. Gezien u beweert recent afkomstig te zijn uit een ruraal dorp in het district Hashka Mena, en bijna dagelijks langs landbouwgronden passeerde op weg naar de madrassa (CGVS 30/08/2018, p. 9), mag immers verwacht worden van u dat u een zekere kennis heeft van de zaai- en oogsttijden van de gewassen die in uw regio verbouwd worden, in het bijzonder gezien uw familie over landbouwgronden beschikt (CGVS 30/08/2018, p. 6). U verklaart dat er op de velden van uw familie onder andere rijst en uien verbouwd worden. Gevraagd wanneer deze twee gewassen geoogst worden, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 30/08/2018, p. 7). U verklaart uw gebrek aan kennis door te stellen dat u jong was, naar de madrassa ging, water ging halen en verder uw moeder hielp in het huishouden. U verklaart zelf nooit geholpen te hebben bij het oogsten en dus geen kennis te hebben over de oogsttijden. U voegt toe dat u zelf niet naar de velden ging kijken om te zien wat de boeren er allemaal deden (CGVS 30/08/2018, p. 7). Erop gewezen dat u onder andere naar Akakhail ging en bijna dagelijks naar de madrassa wandelde en daarbij langs landbouwvelden passeerde, stelt u dat u er nooit bij heeft stil gestaan wanneer geoogst wordt. Vervolgens geeft u aan dat het een beetje warm of echt warm is als de rijst geoogst wordt. Ajuinen zouden voor de zomer gezaaid worden en na de zomer geoogst worden (CGVS 30/08/2018, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat ajuinen gezaaid worden in de maand september en geoogst worden in maart en april. Ze worden dus na de zomer gezaaid en voor de volgende zomer geoogst. De rijst wordt dan weer geoogst na de zomer, in de maand november, wanneer de temperaturen in uw regio alweer aan het zakken zijn. Uw verklaringen over de oogsttijden stroken aldus niet met de informatie die voorhanden is. Bovendien blijkt uit de leeftijdstest die werd uitgevoerd door de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat u op 30 november 2017 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u blijft vasthouden dat u

geboren bent op 30 maart 2001 en dus slechts 16.5 jaar oud zou zijn op de datum van de test, tast niet alleen uw algemene geloofwaardigheid aan. Uw werkelijke leeftijd haalt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u niet op de velden moest helpen onderuit (CGVS 24/05/2018, p. 5 en CGVS 30/08/2018, p. 7). Van iemand die bijna 20 jaar oud was op het moment van zijn vertrek en beweert uit een landbouwgezin te komen – uw vader was boer en ook uw neef werkte op de velden - mag een veel betere kennis van de landbouw verwacht worden. Gezien uw beweerde afkomst uit een rurale regio, ondergraven deze gebrekkige verklaringen over de landbouw uw beweerde recente herkomst uit het Shpola in het district Hashka Mena/Deh Bala.

Voorts is het opmerkelijk dat u geen concrete informatie weet te geven over uw reisweg vanaf uw dorp Shpola tot de luchthaven waar u Afghanistan per vliegtuig verlaten heeft. U beweert dat u per vliegtuig vanuit Afghanistan naar Iran bent gereisd met een Afgaans paspoort en een geldig visum voor Iran. U kan dit paspoort evenwel niet voorleggen, omdat de smokkelaar uw paspoort afgenomen heeft in Iran (verklaring DVZ, vraag 24). U heeft geen concrete informatie over hoe en waar uw neef dit paspoort en het visum heeft weten te bekomen (CGVS 30/08/2018, p. 13). Uw neef zou dit paspoort en visum voor u geregeld hebben. U moest enkel mee naar het districtshuis waar foto's genomen werden. Het hele proces duurde ongeveer anderhalve maand (CGVS 30/08/2018, p. 13).

Opvallender is dat u niet weet van welke luchthaven u vertrokken bent. U verklaart dat u enkel naar het papier in uw handen keek en daar stonden al uw details op, zoals welk vliegtuig u moest nemen en welk zitje u had in het vliegtuig. U bent ook niet in staat om de namen van dorpen, steden, regio's of provincies te noemen die u doorgereisd bent op weg naar de luchthaven. Over uw reisweg in Afghanistan weet u slechts te vertellen dat u in de nacht gewekt werd door uw neef, dat het nog donker was en dat hij u in een auto naar een plaats reed waar u veranderde van auto. Welke plaats dat was weet u niet (CGVS 30/08/2018, p. 14). Geconfronteerd met de sterke twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen, in het bijzonder omdat u niet weet vanuit welke luchthaven u vertrokken bent, stelt u enkel dat het donker was (CGVS 30/08/2018, p. 14). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring van het feit dat u niet kan vertellen vanaf welke luchthaven u het land verliet.

Dat u tevens geen idee heeft van de kostprijs van uw reisweg mag verbazen. Gevraagd naar de kostprijs van uw reis vanaf het dorp Shpola tot België, zegt u het niet te weten. Uw neef zou alles voor u geregeld en betaald hebben (CGVS 30/08/2018, p. 13). Erop gewezen dat uw reis - gezien de vliegtuigreis, het paspoort en de verdere illegale reis – niet goedkoop zal geweest zijn, en gevraagd of uw neef of uw familie dit geld zomaar konden neerleggen, moet u wederom toegeven het niet te weten. U voegt toe dat uw neef wat geld geleend heeft en dat er geld was van de gronden die verkocht werden (CGVS 30/08/2018, p. 14). Over de verkoop van die gronden wist u eerder in het onderhoud ook niets te vertellen (CGVS 30/08/2018, p. 6). Nochtans was u 19 jaar oud op het moment dat u beweert Afghanistan verlaten te hebben, u was toen ook de oudste zoon van uw moeder, en uw vader was reeds overleden. Dat u in zo'n positie niet op de hoogte zou zijn van de geldzaken in uw familie is opmerkelijk. Dat u daarenboven niet op de hoogte zou zijn van hoe uw eigen reis vanuit Afghanistan gefinancierd werd is tevens opvallend. U tracht dit te verklaren door te wijzen op uw problemen en de stress waar u op dat moment mee te kampen had (CGVS 30/08/2018, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent overtuigen evenwel niet.

Tenslotte doen uw opeenvolgende, tegenstrijdige verklaringen over uw vertrek vermoeden dat u de regio van uw dorp Shpola reeds langer verlaten heeft. Er dient immers opgemerkt dat u bij aanvang van het tweede onderhoud slechts moeizaam kan aangeven wanneer u Afghanistan verlaten heeft. Dat u aanvankelijk niet kan zeggen in welke maand of in welk jaar u vertrokken bent, is opvallend (CGVS 30/08/2018, p. 3). Uiteindelijk geeft u aan dat u vermoedelijk in 1396 het land verliet. U geeft aan dat het nieuwe schooljaar bijna ging beginnen. In uw regio begint het schooljaar in hamal (CGVS 30/08/2018, p. 3). U weet te vertellen dat u ongeveer acht maanden onderweg was van Afghanistan tot België, en dat u bij aankomst in België direct asiel heeft aangevraagd (CGVS 30/08/2018, p. 3). U had inderdaad ook al eerder tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven dat u ongeveer acht maanden onderweg was van Afghanistan tot België (zie verklaring DVZ, vraag 31). Gezien uw asielaanvraag dateert van 22 november 2017 kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u omstreeks maart 2017 vertrokken bent vanuit Afghanistan. Gesteld dat uw vertrek te situeren valt rond maart 2017, wat overeen komt met hout 1395 of hamal 1396, geeft u aan dat dit zou kunnen maar dat u het niet zeker weet (CGVS 30/08/2018, p. 4). Later in het onderhoud geeft u plots aan dat u bij het begin van de maand saratan vertrokken zou zijn (CGVS 30/08/2018, p. 16). Saratan komt overeen met de maanden juni/juli in de Gregoriaanse kalender. Nog later geef u aan anderhalve maand na de maand jauza vertrokken te zijn, dus vermoedelijk in assad (CGVS 30/08/2018, p. 16). De maand assad komt overeen

met de maanden juli/augustus in de Gregoriaanse kalender. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, zegt u dat u de data niet goed kent. Erop gewezen dat u het tijdstip van vertrek kan ophangen aan het schooljaar, herhaalt u dat u de data niet zo goed weet omdat u stress had op het moment van uw vertrek en omdat u veel heeft meegemaakt onderweg (CGVS 30/08/2018, p. 16). Dit klaart evenwel niet uit waarom er zoveel verwarring bestaat over het moment van uw vertrek.

U verklaart verder dat u pas na uw vertrek uit Afghanistan, toen u reeds in Bulgarije was, op de hoogte gebracht werd van het voorval waarbij 13 leerkrachten uit de madrassa van Shpola ontvoerd werden door Daesh (CGVS 30/08/2018, p. 15). De ontvoering dateert evenwel van januari 2017. Ook dit strookt dus niet met uw initiële verklaring dat u acht maanden onderweg bent geweest en bij aankomst direct asiel aanvraag (CGVS 30/08/2018, p. 3). In dat geval zou u immers nog twee maanden in de regio verbleven hebben na dit voorval. Dat u niet in staat bent eenduidige verklaringen te geven over het moment waarop u uw dorp verliet, plaatst de geloofwaardigheid van uw recente herkomst verder op de helling.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Shpola, gelegen in het district Hashka Mena/Deh Bala van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De kopie van uw taskara die u voorlegt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming is niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Er dient opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien legt u slechts een kopie van uw taskara voor, waarvan de authenticiteit sowieso onmogelijk kan onderzocht worden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afgaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het dorp Shpola, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een

dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 30/08/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u geconfronteerd werd met de sterke twijfels over uw recente herkomst uit het dorp Shpola, waarbij onder meer verwezen werd naar uw gebrekkige kennis over uw reisroute, reageert u slechts dat het donker was toen u reisde en u niets kon zien onderweg. Vervolgens wordt u erop gewezen dat het belangrijk is om eerlijk te zijn over uw recente verblijfplaatsen. Er wordt u gezegd dat wanneer u elders gewoond heeft voor uw komst, het belangrijk is dat te melden en dat u moet weten dat dit niet automatisch negatieve gevolgen heeft voor uw verzoek (CGVS 30/08/2018, p. 18). U reageert door te herhalen dat u in de auto van uw neef zat, die u naar een plaats bracht waar u wisselde van auto, u reed vervolgens door naar de luchthaven en kan zich slechts herinneren dat u bergen zag onderweg (CGVS 30/08/2018, p. 19). Tenslotte wordt aangegeven dat er geloof gehecht wordt aan uw afkomst uit Shpola maar niet aan uw recente herkomst uit het dorp. Er wordt u expliciet gevraagd of u daadwerkelijk tot uw komst naar België in Shpola gewoond heeft, waarop u antwoordt dat u er tot het laatste gewoond heeft en van daaruit vertrokken bent (CGVS 30/08/2018, p. 19). Er wordt u nog eenmaal gewezen op het belang van de waarheid voor uw verzoek tot internationale bescherming. U reageert dat u enkel de waarheid gezegd heeft (CGVS 30/08/2018, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden

hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Hashka Mena/Deh Bala heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel wijst verzoeker op de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en stelt hij dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat hij niet aan deze definitie zou voldoen.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte van oordeel is dat (1) hij een abnormaal beperkte kennis zou hebben over de oogstperiode en andere landbouw gerelateerde zaken, dat (2) hij nauwelijks iets zou weten over de veiligheidssituatie in zijn regio, de belanghebbende partijen of incidenten, dat (3) het feit dat hij volgens de leeftijdstest ouder zou zijn dan hij zelf voorhoudt een negatieve indicatie zou zijn voor zijn asielaanvraag, dat (4) hij geen duidelijkheid zou kunnen bieden over wanneer hij precies Afghanistan heeft verlaten, dat (5) het feit dat zijn broer hier in België werd erkend als vluchteling op basis van een gerelateerd asielrelaas zijn asielrelaas niet zou ondersteunen en dat (6) er geen rekening zou moeten worden gehouden met het attest waaruit blijkt dat hij in behandeling is voor posttraumatische stress omdat het geen medisch bewijs zou vormen van zijn toestand.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene uiteenzetting aangaande de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen en betoogt verder als volgt:

“Bijzondere aandacht dient met andere woorden besteed aan de het intellectuele vermogen en de minderjarigheid van verzoeker.

Op het moment dat hij AFGHANISATN verliet, was verzoeker nog maar net 16 jaar oud geworden.

Thans zijn we ruim 1 jaar later.

Dit maakt dat het niet abnormaal is dat verzoeker geen perfect coherente of gedetailleerde verklaringen kan afleggen.

In AFGHANISTAN ging hij ook nooit naar een reguliere school. Wel woonde hij Koran-lessen bij in de plaatselijke madrassa.

De nadruk lag daar op de Koran, niet de conflicten met de Taliban, aardrijkskunde of de kalender, vandaar dat verzoeker misschien over bepaalde onderwerpen niet even goed geïnformeerd is als zijn leeftijdsgenoten.

Dit alles dient in rekening te worden gehouden bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker."

Voorts betoogt verzoeker dat er over zijn Afghaanse afkomst geen twijfel kan bestaan en laat hij met betrekking tot zijn leeftijd het volgende gelden:

"Verzoeker blijft erbij dat hij ter goeder trouw verklaard heeft dat hij geboren is in het jaar 2001.

Dat is het geboortjaar dat zijn familie steeds voor hem heeft opgegeven en dat tevens vermeld stond op zijn taskara.

Het zou natuurlijk kunnen dat op zijn taskara niet zijn exacte geboortedatum vermeld staat, doch wel de datum waarop zijn geboorte werd geregistreerd.

Daarnaast is het relevant te benadrukken dat men in AFGHANISTAN niet bezig is met leeftijden. Er worden geen verjaardagen gevierd ect.

Het is dus perfect verklaarbaar én begrijpelijk dat verzoeker zelf niet meer goed weet wanneer hij nu net geboren is en hoe oud hij nu effectief is, maar dit mag geen argument zijn om te stellen dat verzoeker zou liegen over de redenen die er hem toe hebben gebracht om AFGHANISTAN te verlaten."

Daarnaast betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal hem enkel op een gebrek aan kennis heeft kunnen betrappen en niet op tegenstrijdige verklaringen. Hij heeft immers op een zeer consequente en duidelijke wijze gepraat over zijn problemen met de taliban.

Verzoeker stelt verder wel degelijk te hebben aangegeven wanneer hij – naar zijn eigen weten – Afghanistan verlaten heeft. Hij onderbouwt dit als volgt:

"Verzoeker heeft naar best vermogen geantwoord op de vraag wanneer hij precies AFGHANISATN verlaten heeft.

Hij weet dat hij ongeveer 8 maanden onderweg is geweest naar BELGIË.

Op welke datum hij precies vertrok, weet hij niet meer.

Dit mag niet verbazen aangezien we ondertussen ruim 1,5 jaar verder zijn, verzoeker zeer jong was op het moment van zijn vertrek, verzoeker geïsoleerd leefde, en verzoeker tenslotte nooit naar school ging.

Verweerster kan hieruit dan ook bezwaarlijk een argument putten."

Vervolgens verwijt verzoeker de commissaris-generaal geen onderzoek te hebben gedaan naar het visum dat hij bekam voor Iran. Hij stelt hierover het volgende:

"Verzoeker geeft reeds van in de beginne aan dat hij AFGHANISATN verliet aan de hand van een Iraans visum in zijn paspoort.

Ondanks het feit dat verzoeker zijn paspoort diende af te geven aan zijn smokkelaar, is het niet onmogelijk om te achterhalen of verzoeker effectief een visum bekam voor IRAN en wanneer dat visum precies werd aangevraagd en uitgereikt.

Uit het dossier blijkt echter dat hiernaar helemaal geen onderzoek werd gedaan door verweerster.

Nochtans kan de informatie die uit een dergelijk onderzoek naar voren komt relevant zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker."

Daarna laat verzoeker gelden dat het feit dat zijn broer op basis van een gerelateerd asielrelaas werd erkend als vluchteling wel degelijk een argument is dat de balans in zijn voordeel moet laten overhellen. Hij betoogt dat de commissaris-generaal hem niet heeft kunnen betrappen op een tegenstrijdigheid tussen zijn asielrelaas en dat van zijn broer en begrijpt niet waarom zijn broer wel erkend werd op basis van dat relaas en hij niet.

Met betrekking tot zijn kennis over de oogstperiode en andere landbouw-gerelateerde zaken laat verzoeker het volgende gelden:

"Verzoeker, noch verzoekers vader of andere familieleden waren landbouwer.

Het is dan ook absurd dat verweerster een argument tracht te putten uit de beperkte landbouwkennis van verzoeker.

Het enkele feit dat verzoeker afkomst is uit een ruraal gebied brengt niet met zich mee dat verzoeker op de hoogte hoort te zijn van wanneer ajuinen worden geoogst en gezaaid, etc.”

Ten slotte erkent verzoeker blijkt te hebben gegeven van een beperkte kennis van de veiligheidssituatie in zijn regio, doch meent hij dat dit allesbehalve abnormaal is, aangezien hij zeer jong was toen hij Afghanistan verliet en een zeer geïsoleerd leven leidde.

Verzoeker besluit dat zijn kennis helemaal niet zo beperkt is als de commissaris-generaal doet uitschijnen en merkt louter volledigheidshalve op dat zijn beweerdelijk beperkte kennis onvoldoende bewijs uitmaakt van het feit dat hij leugenachtige verklaringen zou afleggen. Hij meent dat er evenmin uit kan worden afgeleid dat Afghanistan niet zijn actuele land van herkomst zou zijn. Hij werd immers op geen enkele incoherentie betrap en dient dan ook het voordeel van de twijfel te genieten.

2.1.2. In een tweede middel wijst verzoeker op de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en verwijst hij, naast wat hij hierboven reeds uiteenzette, tevens naar het hoger belang van het kind en naar een arrest van de Raad van 9 november 2012 waarin werd aangenomen dat er voldoende indicaties waren dat de minderjarige Afghaanse vluchteling een reëel risico liep op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op de context van willekeurig geweld, gedwongen rekrutering en het ontbreken van voldoende bescherming in grote delen van Afghanistan.

Ten slotte verwijst verzoeker als volgt naar de algemene veiligheidssituatie in zijn regio:

“Abu Saad Erhabi, de man die aan het hoofd staat van terreurgroep IS in Afghanistan, is omgekomen bij een luchtaanval. Dat zeggen de Afghaanse autoriteiten. Ook tien andere IS-leden zijn gedood tijdens de aanval.

Erhabi hield zich schuil in de provincie Nangarhar. Het Afghaanse leger heeft niet alleen luchtaanvallen uitgevoerd, maar ook grondtroepen ingezet om IS te raken. Tijdens de inval op twee schuilplaatsen van IS heeft het leger een grote hoeveelheid aan wapens en munitie gevonden en vernietigd.

De terreurgroep heeft zelf nog niet gereageerd op het nieuws. Volgens de gouverneur van Nangarhar is het al de vierde leider van IS in Afghanistan die gedood wordt sinds juli 2017.

IS is sterk aanwezig in Nangarhar, gelegen aan de grens met Pakistan. De aanhangers vechten in de regio tegen de Afghaanse en Amerikaanse troepen, maar ook tegen de taliban.”

“In de eerste helft van dit jaar zijn in Afghanistan nooit zoveel burgers omgekomen. Dat blijkt uit cijfers van de Verenigde Naties (VN). In totaal verloren 1.692 mensen het leven. Ondanks een 3 dagen durende wapenstilstand in juni.

De VN houdt al tien jaar de balans van het aantal burgerdoden in het conflict bij. De helft van de doden wordt toegeschreven aan de islamistische terreurbeweging IS, 40 procent aan de taliban.

Lees ook

Manua, de VN-missie in Afghanistan, meldt verder nog dat in de eerste jaarhelft ook 3.430 Afghanen gewond raakten bij geweld in het land.

De meeste doden vielen in de hoofdstad Kaboel en de oostelijke provincie Nangarhar. De meeste doden en gewonden vielen bij zelfmoordaanslagen en geweld na de bezetting van een gebouw of plaats. De doden en gewonden die vielen bij echte grondgevechten, komen op de tweede plaats, gevolgd door slachtoffers van luchtbombardementen. Het aantal van die laatste slachtoffers is in de eerste helft van dit jaar met 52 procent gestegen, naar 149 doden en 204 gewonden.

Aan de wapenstilstand, die samenviel met het einde van de ramadan, namen de taliban en het regeringsleger deel. IS ging tijdens die drie dagen wel verder met het plegen van aanslagen. “

“In Afghanistan nemen extremisten steeds meer burgers op de korrel. Bij een overval op een migratiebureau in de Oost-Afghaanse stad Jalalabad in de provincie Nangarhar zijn minstens 15 mensen gedood en zeker evenveel anderen gewond geraakt. Dat meldt de woordvoerder van het provinciaal bestuur, Attaullah Khogyani.

Bij de doden gaat het volgens officiële informatie voornamelijk om burgers. Veiligheidstroepen hebben meer dan zes uur lang een vuurgevecht gevoerd met de aanvallers, van wie er twee zijn doodgeschoten. Wie verantwoordelijk is voor het bloedbad, is nog niet duidelijk. De meeste aanvallen in Nangarhar worden opgeëist door de terreurorganisatie Islamitische Staat.

“Op het ogenblik van de aanval vond er een vergadering plaats tussen regeringsvertegenwoordigers en geldschietters”, zegt Khogyani. Volgens een lid van de provincieraad, Zabit Mir Ahmad, had eerst een

zelfmoordterrorist zich voor de ingang van het gebouw opgeblazen. Daarna drongen verschillende aanvallers het pand binnen. Het hoofd van het migratiebureau en andere functionarissen konden in veiligheid gebracht worden.

IS is in de provincie Nangarhar opvallend aanwezig. Vooral in de provinciehoofdstad Jalalabad plegen de jihadisten de afgelopen maanden steeds weer aanslagen, dit jaar al minstens negen tegen de nauwelijks bewaakte publieke instellingen. De voorbije maanden zijn volgens de lokale media in de provincie minstens 160 burgers gedood en meer dan 490 anderen verwond.

De veiligheidstroepen voeren in Nangarhar al sedert maanden militaire operaties tegen de extremisten. Alleen in de maand juni hebben Amerikaanse en Afghaanse special forces volgens de Wall Street Journal in het district Deh Bala meer dan 160 IS-strijders gedood.”

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden een (niet vertaalde) kopie van een doktersattest en drie persartikels met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te

werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn recente herkomst uit het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) verzoekers verklaringen met betrekking tot de machtsovername door Daesh en de gevolgen daarvan voor de regio summier en weinig overtuigend zijn, dat (ii) verzoekers vage verklaringen over de verkiezingen verdere twijfels doen rijzen over zijn recente herkomst, en doen vermoeden dat hij zijn dorp Shpola, en misschien zelfs het land Afghanistan, reeds langer verlaten heeft, dat (iii) het opmerkelijk is dat verzoeker geen kennis heeft van de landbouw en de oogsttijden in zijn regio, dat (iv) het opmerkelijk is dat verzoeker geen concrete informatie weet te geven over zijn reisweg vanaf zijn dorp Shpola tot de luchthaven waar hij Afghanistan per vliegtuig verlaten heeft en dat (v) verzoekers opeenvolgende, tegenstrijdige verklaringen over zijn vertrek doen vermoeden dat hij de regio van zijn dorp Shpola reeds langer verlaten heeft. Omwille van de vaststelling dat verzoeker zijn beweerde verblijf in het dorp Shpola, gelegen in het district Hashka Mena/Deh Bala van de provincie Nangarhar, niet aannemelijk heeft gemaakt, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan de feiten die verzoeker er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor zijn vlucht uit Afghanistan.

Verzoeker slaagt er niet in voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze voorafgaandelijk vaststelt dat verzoeker niet kan worden beschouwd als minderjarige. Uit het administratief dossier (stukken 16 en 19) blijkt dat de Dienst Voogdij, nadat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) reeds twijfel had geuit omtrent de leeftijd van verzoeker, op 30 november 2017 een medisch onderzoek liet uitvoeren waaruit bleek dat verzoeker op dat ogenblik ouder was dan 18 jaar. Verzoeker voert in het eerste middel van het

verzoekschrift dan ook niet dienstig aan dat een bijzondere aandacht dient te worden besteed aan zijn minderjarigheid. Evenmin verwijst verzoeker in het tweede middel dienstig naar het hoger belang van het kind en naar het arrest nr. 91 265 van 9 november 2012 van de Raad. Dat verzoeker te goeder trouw verklaard heeft dat hij geboren is in het jaar 2001 nu zijn familie steeds dit geboortjaar heeft opgegeven, dit vermeld stond op zijn taskara en men in Afghanistan niet bezig is met leeftijden, doet hieraan geen afbreuk.

Voorts stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de machtsovername door Daesh en de gevolgen daarvan voor de regio summier en weinig overtuigend zijn. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Gevraagd om te vertellen over de aanwezigheid van Daesh in uw regio, kaatst u de vraag aanvankelijk terug. Uitgelegd dat u mag vertellen wat u gehoord of gezien heeft over Daesh, zegt u vaagweg dat Daesh naar de scholen gaat en er oproepen doet (CGVS 30/08/2018, p. 10). Gevraagd naar de positie van Daesh ten opzichte van onderwijs en de scholen in uw regio, stelt u dat ze eisten dat men de jongens niet naar school zou sturen en dat er lycea gesloten werden. Gevraagd naar plaatsen waar de scholen gesloten werden, verwijst u naar het dorp Narez/Marez. Gevraagd of de scholen op andere plaatsen gesloten werden, antwoordt u negatief en stelt u dat enkel de school in Narez gesloten werd. De school in Shpola zou steeds open gebleven zijn en slechts dicht gaan tijdens de schoolvakanties (CGVS 30/08/2018, p. 10). Deze verklaringen zijn evenwel niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de informatie blijkt immers dat de scholen in uw beweerde district van herkomst van eind 2015 tot minstens midden 2016 gesloten waren door toedoen van DAESH (zie informatie in het administratieve dossier). Uw verklaringen hieromtrent ondergraven ernstig de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het dorp Shpola.

U verklaart verder dat Daesh ook met de ouderen van het dorp spraken. Gevraagd te specificeren welke gesprekken Daesh voerde met de ouderen, kan u enkel aangeven dat u daar niet bij was en daar verder niets over weet (CGVS 30/08/2018, p. 10). Ook zou Daesh 's nachts de huizen aanvallen. Gevraagd wat Daesh zoal gedaan heeft in uw regio, antwoordt u dat ze er veel dingen deden. Vervolgens herhaalt u slechts dat ze huizen in brand staken en tegen de overheid vochten. Aangespoord meer te vertellen, antwoordt u vaag dat ze mensen bedreigden, de huizen aanvielen en mensen uit de wagens haalden op de weg. Gevraagd naar de invloed van de aanwezigheid van Daesh op uw dagelijks leven, stelt u dat u problemen kreeg. Gevraagd welke zaken veranderden in de regio sinds de aanwezigheid van Daesh, geeft u aan dat er niet echt veel veranderde. Voorheen deed de taliban dingen in uw regio, en nu was het Daesh (CGVS 30/08/2018, p. 10). Op geen enkel moment slaagt u erin concretere zaken te vertellen. Van iemand die daadwerkelijk in het district woonde op het moment dat Daesh daar de macht overnam, mag verwacht worden dat die meer informatie kan geven over de aanwezigheid van deze extremistische groepering.”

Verzoeker erkent in het eerste middel blijk te hebben gegeven van een beperkte kennis van de veiligheidssituatie in zijn regio, doch meent dat dit allesbehalve abnormaal is, aangezien hij zeer jong was toen hij Afghanistan verliet en een zeer geïsoleerd leven leidde. Deze factoren kunnen evenwel niet verklaren hoe het komt dat zijn verklaringen over de machtsovername door Daesh en de gevolgen daarvan voor de regio dermate summier en weinig overtuigend zijn. Ook van een ongeschoold, jong persoon die niet geleerd heeft over de conflicten met de taliban, aardrijkskunde of de kalender en die een geïsoleerd bestaan leidde in Afghanistan mag immers verwacht worden dat hij meer concrete informatie kan geven over de aanwezigheid van de extremistische groepering die de macht overnam in het district waar hij woonde. Dat verzoeker hier niet in slaagde, ondermijnt in aanzienlijke mate de geloofwaardigheid van zijn beweerde recente herkomst.

Daarbij komt dat verzoekers vage verklaringen over de verkiezingen verdere twijfels doen rijzen over zijn recente herkomst en doen vermoeden dat hij zijn dorp Shpola, en misschien zelfs Afghanistan, reeds langer verlaten heeft. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Gevraagd om te vertellen over de laatste verkiezingen in Afghanistan, geeft u simpelweg aan dat die goed waren. U moet evenwel toegeven dat u niet meer weet wanneer die precies plaatsvonden. U kan niet aangeven in welke maand of in welk jaar er verkiezingen gehouden werden, u weet wel dat u in die periode naar de madrassa ging. U weet dat er bij de laatste verkiezingen een nieuwe president verkozen werd, maar u weet klaarblijkelijk niet dat er verder ook verkiezingen voor de provinciale raad gehouden werden. Gevraagd naar de andere verkiezingen die in diezelfde periode plaatsvonden, geeft u verkeerdelijk aan dat men voor het parlement stemde, en dat er verder een districtshoofd gestemd werd door de ouderen (CGVS 30/08/2018, p. 12). Dat u niet weet dat de laatste presidentsverkiezingen samenvielen met de provinciale verkiezingen is opmerkelijk. Ook heeft u amper informatie over de presidentsverkiezingen zelf. U weet te vertellen dat Ashraf Ghani als winnaar uit de bus kwam, en weet

nog één andere kandidaat te noemen, namelijk Abdullah (CGVS 30/08/2018, p. 12). Dat u geen enkele andere presidentskandidaat kan noemen is opmerkelijk. Opvallender is dat u verklaart dat de mensen in uw dorp gingen stemmen in de school van het dorp tijdens de presidentsverkiezingen van 2014 (CGVS 24/05/2018, p. 21). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er geen resultaten beschikbaar zijn voor het kiesbureau in die school, niet voor de voorronde noch voor de run off. Uit de lijst die beschikbaar is en bericht over de gesloten kiesbureaus voor de run off, blijkt dat de school van Shpola werd opgenomen in die lijst. Dat u ronduit foutieve verklaringen aflegt over waar de mensen van uw dorp konden stemmen voor de presidentsverkiezingen, lijkt het vermoeden dat u uw dorp reeds langer verlaten heeft dan u zelf aangeeft, te bevestigen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts acht ook de Raad het opmerkelijk dat verzoeker geen kennis heeft van de landbouw en de oogsttijden in zijn regio. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“Gezien u beweert recent afkomstig te zijn uit een ruraal dorp in het district Hashka Mena, en bijna dagelijks langs landbouwgronden passeerde op weg naar de madrassa (CGVS 30/08/2018, p. 9), mag immers verwacht worden van u dat u een zekere kennis heeft van de zaai- en oogsttijden van de gewassen die in uw regio verbouwd worden, in het bijzonder gezien uw familie over landbouwgronden beschikt (CGVS 30/08/2018, p. 6). U verklaart dat er op de velden van uw familie onder andere rijst en uien verbouwd worden. Gevraagd wanneer deze twee gewassen geoogst worden, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 30/08/2018, p. 7). U verklaart uw gebrek aan kennis door te stellen dat u jong was, naar de madrassa ging, water ging halen en verder uw moeder hielp in het huishouden. U verklaart zelf nooit geholpen te hebben bij het oogsten en dus geen kennis te hebben over de oogsttijden. U voegt toe dat u zelf niet naar de velden ging kijken om te zien wat de boeren er allemaal deden (CGVS 30/08/2018, p. 7). Erop gewezen dat u onder andere naar Akakhail ging en bijna dagelijks naar de madrassa wandelde en daarbij langs landbouwvelden passeerde, stelt u dat u er nooit bij heeft stil gestaan wanneer geoogst wordt. Vervolgens geeft u aan dat het een beetje warm of echt warm is als de rijst geoogst wordt. Ajuinen zouden voor de zomer gezaaid worden en na de zomer geoogst worden (CGVS 30/08/2018, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat ajuinen gezaaid worden in de maand september en geoogst worden in maart en april. Ze worden dus na de zomer gezaaid en voor de volgende zomer geoogst. De rijst wordt dan weer geoogst na de zomer, in de maand november, wanneer de temperaturen in uw regio alweer aan het zakken zijn. Uw verklaringen over de oogsttijden stroken aldus niet met de informatie die voorhanden is. Bovendien blijkt uit de leeftijdstest die werd uitgevoerd door de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat u op 30 november 2017 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u blijft vasthouden dat u geboren bent op 30 maart 2001 en dus slechts 16.5 jaar oud zou zijn op de datum van de test, tast niet alleen uw algemene geloofwaardigheid aan. Uw werkelijke leeftijd haalt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u niet op de velden moest helpen onderuit (CGVS 24/05/2018, p. 5 en CGVS 30/08/2018, p. 7). Van iemand die bijna 20 jaar oud was op het moment van zijn vertrek en beweert uit een landbouwgezin te komen – uw vader was boer en ook uw neef werkte op de velden - mag een veel betere kennis van de landbouw verwacht worden. Gezien uw beweerde afkomst uit een rurale regio, ondergraven deze gebrekkige verklaringen over de landbouw uw beweerde recente herkomst uit het Shpola in het district Hashka Mena/Deh Bala.”

Verzoeker betoogt in het eerste middel van het verzoekschrift dat hijzelf, noch zijn vader of andere familieleden landbouwer waren en dat het enkele feit dat hij afkomstig is uit een ruraal gebied niet met zich mee brengt dat hij op de hoogte hoort te zijn van wanneer bijvoorbeeld ajuinen worden geoogst en gezaaid. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn vader een boer was en in de landbouw werkte, dat zijn familie landbouwgronden had waarop onder andere klaver, ajuinen en rijst geteeld werden, dat zijn neef deze gronden (mee) bewerkte en dat hij op weg naar de madrassa bijna dagelijks landbouwgronden passeerde (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2018, p. 5-8). In deze omstandigheden kan van verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit het rurale dorp Shpola, dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij van de landbouw in zijn regio een betere kennis heeft dan wat hij op het CGVS liet blijken.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Voorts is het opmerkelijk dat u geen concrete informatie weet te geven over uw reisweg vanaf uw dorp Shpola tot de luchthaven waar u Afghanistan per vliegtuig verlaten heeft. U beweert dat u per vliegtuig vanuit Afghanistan naar Iran bent gereisd met een Afgaans paspoort en een geldig visum voor Iran. U kan dit paspoort evenwel niet voorleggen, omdat de smokkelaar uw paspoort afgenomen heeft in Iran

(verklaring DVZ, vraag 24). U heeft geen concrete informatie over hoe en waar uw neef dit paspoort en het visum heeft weten te bekomen (CGVS 30/08/2018, p. 13). Uw neef zou dit paspoort en visum voor u geregeld hebben. U moest enkel mee naar het districtshuis waar foto's genomen werden. Het hele proces duurde ongeveer anderhalve maand (CGVS 30/08/2018, p. 13).

Opvallender is dat u niet weet van welke luchthaven u vertrokken bent. U verklaart dat u enkel naar het papier in uw handen keek en daar stonden al uw details op, zoals welk vliegtuig u moest nemen en welk zitje u had in het vliegtuig. U bent ook niet in staat om de namen van dorpen, steden, regio's of provincies te noemen die u doorgereisd bent op weg naar de luchthaven. Over uw reisweg in Afghanistan weet u slechts te vertellen dat u in de nacht gewekt werd door uw neef, dat het nog donker was en dat hij u in een auto naar een plaats reed waar u veranderde van auto. Welke plaats dat was weet u niet (CGVS 30/08/2018, p. 14). Geconfronteerd met de sterke twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen, in het bijzonder omdat u niet weet vanuit welke luchthaven u vertrokken bent, stelt u enkel dat het donker was (CGVS 30/08/2018, p. 14). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring van het feit dat u niet kan vertellen vanaf welke luchthaven u het land verliet.

Dat u tevens geen idee heeft van de kostprijs van uw reisweg mag verbazen. Gevraagd naar de kostprijs van uw reis vanaf het dorp Shpola tot België, zegt u het niet te weten. Uw neef zou alles voor u geregeld en betaald hebben (CGVS 30/08/2018, p. 13). Erop gewezen dat uw reis - gezien de vliegtuigreis, het paspoort en de verdere illegale reis - niet goedkoop zal geweest zijn, en gevraagd of uw neef of uw familie dit geld zomaar konden neerleggen, moet u wederom toegeven het niet te weten. U voegt toe dat uw neef wat geld geleend heeft en dat er geld was van de gronden die verkocht werden (CGVS 30/08/2018, p. 14). Over de verkoop van die gronden wist u eerder in het onderhoud ook niets te vertellen (CGVS 30/08/2018, p. 6). Nochtans was u 19 jaar oud op het moment dat u beweert Afghanistan verlaten te hebben, u was toen ook de oudste zoon van uw moeder, en uw vader was reeds overleden. Dat u in zo'n positie niet op de hoogte zou zijn van de geldzaken in uw familie is opmerkelijk. Dat u daarenboven niet op de hoogte zou zijn van hoe uw eigen reis vanuit Afghanistan gefinancierd werd is tevens opvallend. U tracht dit te verklaren door te wijzen op uw problemen en de stress waar u op dat moment mee te kampen had (CGVS 30/08/2018, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent overtuigen evenwel niet."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ten slotte wijst de commissaris-generaal er nog terecht op dat verzoeker er niet in slaagde eenduidige verklaringen af te leggen over zijn vertrek uit Afghanistan. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Er dient immers opgemerkt dat u bij aanvang van het tweede onderhoud slechts moeizaam kan aangeven wanneer u Afghanistan verlaten heeft. Dat u aanvankelijk niet kan zeggen in welke maand of in welk jaar u vertrokken bent, is opvallend (CGVS 30/08/2018, p. 3). Uiteindelijk geeft u aan dat u vermoedelijk in 1396 het land verliet. U geeft aan dat het nieuwe schooljaar bijna ging beginnen. In uw regio begint het schooljaar in hamal (CGVS 30/08/2018, p. 3). U weet te vertellen dat u ongeveer acht maanden onderweg was van Afghanistan tot België, en dat u bij aankomst in België direct asiel heeft aangevraagd (CGVS 30/08/2018, p. 3). U had inderdaad ook al eerder tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven dat u ongeveer acht maanden onderweg was van Afghanistan tot België (zie verklaring DVZ, vraag 31). Gezien uw asielaanvraag dateert van 22 november 2017 kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u omstreeks maart 2017 vertrokken bent vanuit Afghanistan. Gesteld dat uw vertrek te situeren valt rond maart 2017, wat overeen komt met hout 1395 of hamal 1396, geeft u aan dat dit zou kunnen maar dat u het niet zeker weet (CGVS 30/08/2018, p. 4). Later in het onderhoud geeft u plots aan dat u bij het begin van de maand saratan vertrokken zou zijn (CGVS 30/08/2018, p. 16). Saratan komt overeen met de maanden juni/juli in de Gregoriaanse kalender. Nog later geef u aan anderhalve maand na de maand jauza vertrokken te zijn, dus vermoedelijk in assad (CGVS 30/08/2018, p. 16). De maand assad komt overeen met de maanden juli/augustus in de Gregoriaanse kalender. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, zegt u dat u de data niet goed kent. Erop gewezen dat u het tijdstip van vertrek kan ophangen aan het schooljaar, herhaalt u dat u de data niet zo goed weet omdat u stress had op het moment van uw vertrek en omdat u veel heeft meegemaakt onderweg (CGVS 30/08/2018, p. 16). Dit klaart evenwel niet uit waarom er zoveel verwarring bestaat over het moment van uw vertrek.

U verklaart verder dat u pas na uw vertrek uit Afghanistan, toen u reeds in Bulgarije was, op de hoogte gebracht werd van het voorval waarbij 13 leerkrachten uit de madrassa van Shpola ontvoerd werden door Daesh (CGVS 30/08/2018, p. 15). De ontvoering dateert evenwel van januari 2017. Ook dit strookt dus niet met uw initiële verklaring dat u acht maanden onderweg bent geweest en bij aankomst direct asiel aanvraagde (CGVS 30/08/2018, p. 3). In dat geval zou u immers nog twee maanden in de regio verbleven hebben na dit voorval. Dat u niet in staat bent eenduidige verklaringen te geven over het

moment waarop u uw dorp verliet, plaatst de geloofwaardigheid van uw recente herkomst verder op de helling.”

In tegenstelling tot wat verzoeker in het eerste middel aanvoert, blijkt hieruit dat de commissaris-generaal hem dus wel degelijk op tegenstrijdigheden heeft kunnen betrappen en niet enkel op een gebrek aan kennis. Waar verzoeker verder in het eerste middel nog stelt dat hij naar best vermogen heeft geantwoord op de vraag wanneer hij precies Afghanistan verlaten heeft, dat hij weet dat hij ongeveer acht maanden onderweg is geweest naar België en dat het niet mag verbazen dat hij niet meer weet op welke datum hij precies vertrok aangezien *“we ondertussen ruim 1,5 jaar verder zijn”*, hij zeer jong was op het moment van zijn vertrek, geïsoleerd leefde en nooit naar school ging, slaagt hij er niet in de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker beperkt zich hiermee tot het louter vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, doch maakt hiermee niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens is genomen, noch dat de gevolgtrekkingen die de commissaris-generaal uit deze vaststellingen trekt onredelijk zijn. Voor de duidelijkheid wijst de Raad er nog op dat verzoeker niet wordt verweten de precieze datum van zijn vertrek uit Afghanistan niet (meer) te weten, doch wel dat hij over het moment van zijn vertrek uit zijn dorp geen eenduidige verklaringen kan afleggen.

De kopie van verzoekers taskara die is opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 24, map met ‘documenten’) kan omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover in de bestreden beslissing als volgt:

“De kopie van uw taskara die u voorlegt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming is niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Er dient opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien legt u slechts een kopie van uw taskara voor, waarvan de authenticiteit sowieso onmogelijk kan onderzocht worden.”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoeker in het eerste middel de commissaris-generaal verwijt geen onderzoek te hebben gedaan naar het visum dat hij bekwam voor Iran, wijst de Raad erop dat verzoeker geen visum heeft voorgelegd aan het CGVS, zodat niet wordt ingezien dat hiernaar een onderzoek diende te gebeuren. Waar verzoeker stelt dat het niet onmogelijk is om te achterhalen of hij effectief een visum bekwam voor Iran en wanneer dat visum precies werd aangevraagd en uitgereikt, vraagt de Raad zich af waarom hij hierover geen informatie kan aanbrengen, temeer daar hij zelf meent dat dit relevant kan zijn voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde kopie van een doktersattest (stukkenbundel verzoeker, stuk 2), dient te worden vastgesteld dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt dat verzoeker niet aantoonde dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan recent in het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar heeft verbleven. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich toen aldaar zouden hebben afgespeeld.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet en dat aan hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegestaan.

Waar verzoeker in het eerste middel van het verzoekschrift nog laat gelden dat het feit dat zijn broer op basis van een gerelateerd asielrelaas werd erkend als vluchteling een argument is dat de balans in zijn voordeel moet laten overhellen en dat hij niet begrijpt waarom zijn broer wel erkend werd op basis van

dat relaas en hij niet, wijst de Raad erop dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en met de individuele elementen die worden aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Door louter te stellen dat zijn broer als vluchteling erkend werd op basis van een gerelateerd asielaas, toont verzoeker *in casu* evenwel niet aan dat hijzelf in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, temeer nu hij volgens zijn verklaringen Afghanistan pas in het jaar 2017 ontvlucht zou zijn en in zijn geval werd vastgesteld dat hij zijn recente herkomst uit het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk heeft gemaakt, daar waar zijn broer reeds in het jaar 2012 uit Afghanistan gevlucht zou zijn.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet heeft aangetoond recent afkomstig te zijn uit het district Hashka Mena/Deh Bala, in de provincie Nangarhar, en er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij (recent) afkomstig is uit het district Hashka Mena/Deh Bala, in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker, door in het tweede middel louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in de regio van de provincie Nangarhar, terwijl hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in deze regio recent, voor zijn vertrek uit Afghanistan, verbleven heeft, evenwel geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Voor zover verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.7. Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN